

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. R.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2006, č. j. OAM-564/VL-10-ZA05-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2007, č. j. 56 Az 174/2006 - 77,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce jako stěžovatel brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť bylo prokázáno, že podal žádost o udělení azylu s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění. Rozhodnutí krajského soudu vycházelo z toho, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě přesvědčivě zjištěného skutečného stavu věci a bylo řádně odůvodněno.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, je-li kasační stížnost přípustná ve smyslu § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“). Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. je kasační stížnost nepřípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatelovy námitky ohledně toho, že v daném případě nejsou naplněny náležitosti pro postup podle § 16 odst. 2 zákona o azylu, neboť stěžovatel si žádost o azyl podal již několik dní před tím, než bylo vydáno rozhodnutí o jeho vyhoštění, nemohou být považovány za přípustné, neboť je stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl (jedná se o námitky týkající se správního řízení). V ostatním shledal zdejší soud kasační stížnost přípustnou.

Následně se Nejvyšší správní soud zabýval přijatelností kasační stížnosti podle § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle uvedeného ustanovení kasační stížnost odmítnuta jako nepřijatelná. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu zdejší soud pro stručnost odkazuje např. na svoje usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikováno ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako č. 933/2006.

V projednávané věci konstatuje Nejvyšší správní soud, že stěžovatel argumentuje kasačními důvody zakotvenými v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), d) s. ř. s.

Ve smyslu písm. a) citovaného ustanovení stěžovatel polemizuje s tím, že mu nebyl udělen azyl z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu. Ten stěžovateli udělen být měl, neboť stěžovatel je silně nedoslýchavý. Je donucen používat znakovou řeč, přičemž země jeho původu neposkytuje osobám s takovým znevýhodněním dostatečnou péči. Poukazuje na judikaturu, z níž plyne, že humanitární azyl je určen např. pro osoby těžce zdravotně postižené. Je tedy jednoznačné, že mu azyl z těchto důvodů měl být udělen.

Námítky stěžovatele podřaditelné pod písm. d) shora uvedeného ustanovení pak spočívají v tom, že se krajský soud v napadeném rozsudku humanitárními důvody, které stěžovatel v průběhu všech řízení uváděl, nezabýval.

Námítky podle písm. b) shora uvedeného ustanovení cílí proti tomu, že v průběhu řízení před správním orgánem byl stěžovatel zkrácen na svých právech vyplývajících z § 2 odst. 1, 4, § 3, § 50 odst. 2, 3, 4 a § 68 odst. 3 správního řádu.

Z uvedených důvodů navrhuje stěžovatel napadený rozsudek zrušit a vrátit věc krajskému soudu k dalšímu řízení.

Na námítky obsažené v kasační stížnosti dává dostatečnou odpověď dosavadní judikatura správních soudů. K tvrzení stěžovatele, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu a že se relevantními námitkami týkajícími se humanitárního azylu krajský soud nezabýval, Nejvyšší správní soud připomíná, že žádost stěžovatele o udělení azylu byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu. Obdobnou otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 15. 10. 2003, č. j. 1 Azs 8/2003 - 90, www.nssoud.cz, v rozsudku ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71, www.nssoud.cz, či v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, publikovaném pod č. 244/2004 Sb. NSS. Z uvedených rozhodnutí plyne, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné podle § 16 zákona o azylu vylučuje posouzení žádosti podle § 12, potažmo pak i podle § 13 a § 14 téhož zákona.

Pokud jde o tvrzené porušení několika ustanovení správního řádu, pak je nutno odkázat na to, že námítky týkající se porušení správního řádu, pokud není uvedeno, v čem konkrétně jsou tato porušení spatřována, nejsou způsobilé k bližšímu přezkoumání, jak Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 5 Azs

277/2005 - 54, nebo v rozsudku ze dne 4. 7. 2006, č. j. 4 Azs 387/2005 - 66, oba dostupné na www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2008

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu